

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa K. G.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 października 2012 r.,

zażalenia powódki na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego
w Ś.

z dnia 24 stycznia 2012 r.,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie i zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 (sześćset) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012 r. nie obciążył strony pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego mimo oddalenia apelacji tej strony (pkt II wyroku). Sąd Okręgowy odwołał się do przepisu art. 102 k.p.c.

W zażaleniu na to rozstrzygnięcie o kosztach strona powodowa domagała się jego zmiany i zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego w wysokości 600 zł. W ocenie strony skarżącej, nie zachodziły w rozpoznawanej sprawie względy słuszności, które uzasadniałyby zastosowanie art. 102 k.p.c., a strona pozwana, jako przegrywająca sprawę w drugiej instancji, powinna ponieść koszty postępowania odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy nie obciążył strony pozwanej PZU SA, kosztami postępowania odwoławczego, powołując się na charakter rozpoznawanej sprawy, a w szczególności na to, że „ocena zgłoszonego roszczenia i zarzutów apelacyjnych zależała ostatecznie od obrachunku dokonanego przez Sąd orzekający” i dlatego „zachodzą względy słuszności pozwalające na zastosowanie wskazanego przepisu” (s. 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtowało się stanowisko, zgodnie z którym ocena podstaw zastosowania art. 102 k.p.c. ma charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz okolicznościami rozpoznawanej sprawy i może być podważoną przez Sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. Jeżeli, w ocenie Sądu Okręgowego, odstąpienie od obciążania pozwanego ubezpieczyciela kosztami postępowania apelacyjnego uzasadniać miało jedynie „obrachunek dokonany przez Sąd orzekający” i to w sytuacji, w której taki obrachunek stanowi niezbędną aktywność orzecniczą sądu w sprawach waloryzacyjnych, to na pewno wskazana podstawa zastosowania art. 102 k.p.c. okazała się nieprzekonywająca. W tej sytuacji należało uchylić zaskarżone rozstrzygnięcie o kosztach (zawarte w pkt II wyroku) i zasądzić koszty postępowania kasacyjnego oraz koszty postępowania zażaleniowego (art. 394¹ § 3 k.p.c., w zw. z art. 398¹⁵ § 2 k.p.c. i w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.).

db